

отъ талантитѣ на неговитѣ сподвижници, въ замѣна той владѣе основно редица естествено-научни и хуманитарни дисциплини, чрезъ които постоянно подсилва своята трезва и последователна философска мисълъ, чужда на всѣкакви парадокси. Да се сдобие съ една правилна представа за скрититѣ сили въ природата и въ човѣка, въ съгласие съ мѣрдавитѣ научни теории; да разбере причинитѣ на свѣтовния редъ и на историческия развой, като се опира всѣкога на изследвания и възгледи на общепризнати авторитети; да тегли безпогрѣшни заключения върху дълга си като членъ на обществото и като българинъ, безъ да попада въ противоречие съ първичнитѣ си наклонности, съ тежненіята на характера си: това е за него жива умствена и нравствена потрѣбность, това дава реалния смисълъ на старанията му, съ всичко, което е тамъ цель и оправдание отъ едно по-високо гледище. И ако Беронъ се предава на философски и научни занятия далечъ отъ отечеството си, въ европейски културни центрове, гдето нищо не смушава спокойствието му, гдето почти не достига тревогата на българската действителность, Селимински, тъкмо наопаки, не забравя ни за мигъ българскитѣ жестоки условия, отѣкква се съ милостиво сърдце на зова на сънародницитѣ си и, бидейки въ самата България или прекарвайки като емигрантъ въ Ромъния, непрестанно мисли какъ да приложи добития си опитъ, извоюваната си мъдрость, за да бжде полезенъ въ упоритата борба на българитѣ за граждански права и национално самоопредѣление. Неговиятъ рано осъзнатъ алтруизъмъ придава неизмѣнно баграта си и на философскитѣ му прозрения, съ всичко, което указва тамъ на обществения дългъ.

Тъкмо ясното съзнание за това лично превъзходство, въ сравнение съ воля и мисълъ у другитѣ, придава решителность на мненията му, — и предъ близки приятели, като Ив. Шопова, той ще може да заявява (1846), безъ всѣки страхъ да бжде обвиненъ въ нескромность и подозрителна надменность: „Азь оценявамъ своето нравствено богатство за много милиона и се радвамъ на това“. По-високо отъ всѣко завидно материално благосъстояние и отъ всѣко издигнато обществено положение той поставя завоеванията на духа си и практическата си мъдрость, независимостъта си по отношение на толкова предразсѣдъци, пленили ума и унизили човѣшкото достоинство на